

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 16Sa/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201039
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavel Ištók
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1019201039.2

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcov: 1/ A R A V E R a. s., so sídlom M. R. Štefánika 26, 912 50 Trenčín, IČO: 00 679 291, 2/ Auto Gábiel, s.r.o. Košice, so sídlom Osloboditeľov č. 70, 040 17 Košice, IČO: 31 699 090, 3/ DS – CAR, s.r.o., so sídlom Hlavná 49/21, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 233 510, 4/ G A L I M E X s.r.o., so sídlom Sučianska 5470/49, 036 08 Martin, IČO: 31 559 093, právne zast. AK A. B. a partneri, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 25, 036 01 Martin, IČO: 50 711 776, 5/ PO CAR, s.r.o., so sídlom Petrovianska 11565/1, 080 05 Prešov, IČO: 31 693 989, 6/ AUTONOVO, a.s., so sídlom Zvolenská cesta 40, 974 03 Banská Bystrica, IČO: 35 796 693, 7/ AUTOMAX PLUS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 127/632, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 569 022, žalobcovia 1/ až 3/ a 5/ až 7/ spoločne zast. URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária., so sídlom Červeňova 15, 811 03 Bratislava, IČO: 47 244 895, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, Bratislava, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave návrh na pribratie ďalších účastníkov konania **z a m i e t a**.
- II. Správny súd v Bratislave žalobu žalobcov **o d m i e t a**.
- III. Žalovanému **s a** právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 24. 07. 2019, podanou na Krajskom súde v Bratislave, domáhali vydania zákazu žalovanému, aby pokračoval v porušovaní práv žalobcov 1 až 5, spočívajúcim v nezákonnom a neodôvodnenom uchovávaní, oboznamovaní sa, používaní, nakladaní a šírení informácií, listín, dokumentov a dát, tvoriacich telekomunikačné tajomstvo, ktoré boli získané počas inšpekcie v dňoch 18. – 20. 04. 2016. Žalobcovia tiež navrhovali, aby správny súd (I) zviazal žalovaného povinnosťou obnoviť stav pred týmto protiprávnym zásahom, (II) prikázal mu, aby sa zdržal akéhokoľvek ďalšieho nakladania a používania predmetných údajov, (III) prikázal mu, aby zničil predmetné údaje, vrátane kópií, (IV) uložil mu povinnosť oboznámiť súd so splnením uvedených povinností, (V) priznal žalobcom právo na náhradu trov konania a (VI) priznal žalobe odkladný účinok.

2. Za nezákonný zásah do práv považovali žalobcovia predovšetkým to, že žalovaný nebol v zmysle príslušných právnych predpisov (najmä zákona č. 136/2001 Z. z. a zákona č. 351/2011 Z. z.) oprávnený zdržiavať, preskúmať, disponovať, zhromažďovať a využívať informácie, dôkazy a podklady, získané v priestoroch žalobcu 1/ a spoločnosti HÍLEK a spol., a.s. Vo vecnej rovine žalobcovia uviedli, že (I) zaistená e-mailová komunikácia predstavuje údaje chránené ako telekomunikačné tajomstvo, (II) samotná inšpekcia bola vykonaná nezákonne a (III) žalovaný porušil zásadu legality, legitimacy a proporcionality. Žalobcovia sa vyjadrili aj k lehote na podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy, pričom mali za to, že subjektívna lehota na jej podanie stále trvá, keďže ide o neukončený trvajúci zásah a nikdy nemôže dôjsť k jej uplynutiu a ani k uplynutiu objektívnej lehoty.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe poukázal na (I) zmeškanie lehoty na podanie žaloby, (II) subsidiaritu žaloby proti inému zásahu a (III) vyjadril sa k namietanej nezákonnosti inšpekcie, telekomunikačnému

tajomstvu a legitimitate, legalite a proporcionalite inšpekcie. Záverom navrhol, aby správny súd žalobu odmietol, resp. konanie zastavil alebo aby žalobu zamietol.

4. Uznesením č. k. 8Sa/53/2019-220 zo dňa 6. novembra 2019 správny súd zamietol návrh žalobcov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Mal za to, že návrh neobsahoval žiadne relevantné dôkazy na preukázanie vzniku závažnej ujmy.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8Sa/53/2019-255 zo dňa 26. januára 2022 žalobu odmietol a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania.

6. Proti uvedenému rozhodnutiu podali kasačnú sťažnosť žalobcovia 1/, 3/, 5/ až 7/ o ktorej Najvyšší správny súd SR uznesením zo dňa 30.05.2024 sp.zn. 3Shk/4/2022 rozhodol tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sa/53/2019-255 zo dňa 26. januára 2022 zrušil a vec vrátil Správne mu súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

7. V odôvodnení rozhodnutia kasačný súd uviedol, že úlohou správneho súdu bude doručiť žalobcom vyjadrenie žalovaného zo dňa 10. októbra 2019, spolu s výzvou na vyjadrenie. Následne správny súd vecne posúdi, či bola žaloba podaná včas. Pokiaľ dospeje k záveru, že bola podaná po lehote, opätovne žalobu odmietne. Ak však dospeje k záveru, že žaloba bola podaná včas, meritórne vec posúdi.

8. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia 3/, 5/ a 7/, ktorý k námietke zmeškania lehoty na podanie žaloby trvajú na potrebe rozlišovania prvotného a druhotného protiprávneho zásahu. Protiprávne spracovávanie, využívanie a nakladanie s nezákonne získanými informáciami a dátami predstavuje odlišný typ nezákonného zásahu, než akým bola nezákonne vykonaná inšpekcia v priestoroch podnikateľa ARAVER a v priestoroch podnikateľa HÍLEK, a preto prvotný zásah do práv a právom chránených záujmov dotknutých subjektov. Jedná sa tak o kvalitatívne iný (nový) a trvajúci zásah ako bol prvotný (nezákonný) zásah žalovaného, pričom uvedená skutočnosť má zásadný vplyv na plynutie zákonných lehôt. Podstatou nadväzujúceho nového prejavu trvajúceho zásahu zo strany žalovaného totiž je protiprávne uchovávanie, opakované používanie a spracovávanie DVD a CD nosičov, HDD zariadení či informácií v listinnej podobe, s ktorými žalovaný opakovane nakladal a disponoval a obsahom ktorých sú informácie tvoriace telekomunikačné tajomstvo.

9. Podaním zo dňa 31. 01. 2023 navrhli žalobcovia 1/ až 3) a 4/ až 7/, aby súd do konania pribral ďalších účastníkov (Š- AUTOSERVIS Vranov, s.r.o., AOTOCOMODEX TRNAVA, spol. s r.o., DOVE, s.r.o., HÍLEK a spol., a.s., AUTOCENTRUM BYSTRANSKY, spol. s r.o., Autoprofit, s.r.o., Auto Unicom, s.r.o., Porsche Slovakia, spol. s.r.o., Porsche Inter Auto Slovakia, sol. S.r.o., BOAT a.s.) , ktorí sú stranami sporu vo veci vedenej kasačným súdom pod sp. zn. 3Shk/3/2022. Ako dôvod uviedli, že priebeh ako aj výsledok tohto konania má a bude mať priamy dopad na práva a právom chránené záujmy navrhovaných účastníkov

10. K návrhu na pribratie ďalších účastníkov do konania správny súd považuje za potrebné uviesť, že účastníkmi konania o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy sú žalobca a žalovaný (§ 253 SSP). Toto vymedzenie účastníctva predstavuje výnimku oproti všeobecnému vymedzeniu účastníkov správneho súdneho konania v § 32 ods. 1 SSP v tom zmysle, že účastníkmi konania nebudú ďalší účastníci v zmysle § 32 ods. 3 písm. a) a b) SSP. To znamená, že ak by sa aj ten istý iný zásah orgánu verejnej správy vzťahoval alebo týkal viacerých osôb, účastníctvo nepatrí tej osobe, ktorá žalobu nepodala. Takýto výklad však nevylučuje situáciu podania viacerých samostatných žalôb, a ich následného spojenia na spoločné konanie prípadne podanie spoločnej žaloby všetkými dotknutými osobami proti totožnému inému zásahu orgánu verejnej správy. Jedinou osobou v konaní proti inému zásahu, ktorej môže svedčať postavenie ďalšieho účastníka podľa § 32 ods. 3 písm. c) SSP, je prokurátor, ktorý je oprávnený vstúpiť aj do konania o žalobe proti inému zásahu v zmysle svojho univerzálneho vstupového oprávnenia daného § 46 SSP, na ktorý odkazuje aj veta za bodkočiarkou v § 253 SSP.

11. Z uvedeného potom okrem iného vyplýva aj záver, že subjekty ktorých pribratie ako ďalších účastníkov navrhujú žalobcovia nemôžu byť v predmetnom konaní dotknuté na svojich práva a právom chránených záujmoch, nakoľko dotyk na svojich právach netvrdia (resp. tak môžu urobiť len v prípade nimi podanej žaloby proti inému zásahu) a samotná skutočnosť že sú účastníkmi v konaní vedenom pred kasačným súdom pod sp. zn. 3Shk/3/2022 nemôže predovšetkým s poukazom na vyššie uvedené založiť postavenie ďalších účastníkov konania. Správny súd tak návrh žalobcov 1 až 3, a 4 až 7 na pribratie ďalších účastníkov konania ako nedôvodný zamietol.

12. Podľa § 252 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

13. Podľa § 256 SSP, žaloba musí byť podaná v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa osoba dotknutá iným zásahom orgánu verejnej správy o ňom dozvedela, najneskôr do dvoch rokov odo dňa vykonania iného zásahu orgánom verejnej správy.

14. Podľa § 69 ods. 4 SSP, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chyba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

15. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

16. Podľa § 98 ods. 1 písm. d/ SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

17. Podľa § 149 ods. 2 SSP, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa nerozhodlo vo veci samej, môže obsahovať iba stručné odôvodnenie.

18. Ustanovenia druhej hlavy štvrtej časti SSP, ktoré upravujú konanie o žalobe proti inému zásahu, v skutočnosti upravujú dva relatívne samostatné podtypy tejto žaloby. Z ustanovenia § 252 SSP totiž vyplýva, že účelom tejto hlavy je poskytnúť súdnu ochranu v dvoch odlišných situáciách. Podľa odseku 1 sa totiž možno domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie. Podľa odseku 2 sa možno domáhať určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu, ak počas jeho trvania nebolo možné podať žalobu podľa odseku 1 a rozhodnutie správneho súdu je dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu.

19. Účel žaloby podľa § 252 ods. 1 SSP je teda preventívny - žalobca sa ňou má ochrániť pred dôsledkami faktického postupu, ktorého účinky alebo následky pretrvávajú alebo hrozia opakovaním. Táto žaloba poskytuje žalobcovi možnosť požiadať súd, aby ho pred týmito účinkami ochránil tým, že orgánu verejnej správy zakáže pokračovať v napadnutom inom zásahu, prípadne nariadi obnoviť pôvodný stav (§ 262 ods. 1 SSP). Naopak, účel žaloby podľa § 252 ods. 2 SSP je reparačný - žalobca ňou nedostane iné zadosťučinenie, než určenie nezákonnosti iného zásahu, čo však môže zlepšiť jeho postavenie v iných vzťahoch (napr. môže slúžiť ako podklad pre posúdenie dôkazov získaných takýmto iným zásahom ako nezákonných alebo môže predstavovať rozhodnutie, ktoré bude podľa § 194 CSP podkladom pre rozhodovanie súdu o náhrade škody spôsobenej pri takomto inom zásahu). Okrem toho je žaloba podľa § 252 ods. 2 SSP použiteľná len subsidiárne, ak nebola možná žaloba podľa odseku 1 (napríklad preto, že zásah trval príliš krátko).

20. Správny súd je toho názoru, že v prípade žalobcov sa nejedná o iný resp. nový zásah ale trvajúce následky resp. účinky tvrdeného zásahu zo strany žalovaného pretrvávajú. Tieto účinky a následky (uchovávanie, opakované používanie a spracovávanie DVD a CD nosičov, HDD zariadení či informácií v listinnej podobe) sú len dôsledkom iného zásahu (inšpekcie vykonanej dňa 18-20.04.2016) nejedná sa však o zásah nový.

21. Napriek rozdielom v úprave oboch podtypov žalôb je v § 256 SSP jednotne upravená lehota na podanie žaloby. Pritom zákon na iných miestach (§ 258, 260, 262, 263 SSP) dôsledne odlišuje úpravu pre žalobu podľa § 252 ods. 1 a pre žalobu podľa § 252 ods. 2 SSP. V ustanovení § 256 SSP je však pre oba podtypy upravená jednotná subjektívna lehota, ktorá plynie od okamihu, kedy sa osoba dotknutá iným zásahom o tomto zásahu dozvedela ako aj jednotná objektívna lehota, ktorá plynie od vykonania iného zásahu orgánom verejnej správy. Ustanovenie objektívnej lehoty (dva roky odo dňa vykonania iného zásahu) má „len“ subsidiárny charakter, predstavuje teda najneskorší možný okamih pre podanie žaloby podľa § 252 SSP.

22. Z ustanovenia § 256 SSP však nevyplýva, že by v prípade trvajúceho zásahu (§ 252 ods. 1 SSP) mal začiatok subjektívnej dvojmesačnej lehoty "kízať" počas celého trvania iného zásahu. Takisto z uvedeného ustanovenia nijako nevyplýva, že by bolo možné na jednu (subjektívnu) alebo druhú (objektívnu) lehotu neprihliadať, prípadne, že by stačilo, aby žaloba bola podaná počas trvania zásahu. Taký výklad totiž ignoruje jasné znenie § 256 SSP, podľa ktorého sa subjektívna dvojmesačná lehota aplikuje na každú žalobu proti inému zásahu a plynie vždy od okamihu, keď sa o ňom dotknutá osoba dozvedela (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžk 2/2020).

23. Žaloba proti trvajúcejmu alebo opakovaním hroziacemu zásahu má preventívny charakter. Preto je celkom logické, že lehota na jej podanie je naviazaná na prvú vedomosť dotknutej osoby o tomto zásahu. Vychádza sa totiž z logického predpokladu, že len čo je niekto dotknutý určitým zásahom, ktorý považuje za nezákonný, snaží sa ihneď o jeho skončenie a bráni sa proti nemu dostupnými prostriedkami. Čo najskorším bránením je možné jednak naplniť účel žaloby podľa § 252 ods. 1 SSP, teda čo najskôr zabrániť v ďalšom pokračovaní alebo opakovaní zásahu, jednak zabrániť, aby v dôsledku plynutia času sa zhoršila možnosť zistiť riadne skutkový stav rozhodný pre začatie iného zásahu a presne posúdiť následky, aké tento zásah u dotknutej osoby vyvolával. Čím viac času by uplynulo od začatia iného zásahu, tým je takéto zisťovanie a posudzovanie ťažšie a nepresnejšie. Naopak, ak iný zásah pretrváva

dlhšie ako dva mesiace potom, čo sa o ňom dotknutá osoba dozvedela, no napriek tomu proti nemu nie je podaná žaloba, možno celkom pochopiteľne vychádzať z toho, že sama dotknutá osoba nepovažuje zásah za nezákonný, resp. nemá záujem sa proti jeho účinkom a následkom brániť. V tomto zmysle je zákonom ustanovená subjektívna lehota, ktorá je naviazaná na vedomosť dotknutej osoby o inom zásahu, len jedným z normatívnych vyjadrení zásady, že každý si musí sám dbať na svoje práva.

24. Existencia dvojročnej objektívnej lehote je viazaná na okamih vykonania zásahu. Táto dvojročná lehota je najneskorším časovým úsekom, do ktorého vôbec možno podať žalobu podľa § 252 ods. 2 SSP. Pretože žaloba musí byť podaná tak v subjektívnej, ako aj objektívnej lehote, znamená existencia objektívnej lehote v podstate to, že ak sa dotknutá osoba o zásahu dozvie až po uplynutí dvoch rokov od jeho vykonania, nemôže sa už domáhať ani určenia nezákonnosti zásahu v zmysle § 252 ods. 2 SSP. Sama existencia objektívnej lehote však subjektívnu dvojmesačnú lehotu nijako neruší, nepredlžuje ani inak nemení.

25. Aj keď podľa názoru súdu, nie je možné z obsahu spisu (a tvrdení žalobcov) jednoznačne dospieť k záveru, že žalobcovia 2/ až 7/ sa o namietanom inom zásahu dozvedeli počas inšpekcie vykonanej v dňoch 18.04.-20.04.2016 v priestoroch žalobcu 1/ a v priestoroch podnikateľa HÍLEK a spol., a.s. Samotný zásah bol však vykonaný bez pochybností u žalobcu 1/, v jeho priestoroch, za jeho účasti a žalobca 1/ sa o ňom dozvedel sv momente jeho vykonania. K namietanému inému zásahu došlo počas inšpekcie vykonanej v dňoch 18.04.-20.04.2016. Objektívna lehota na podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy žalobcom začala plynúť dňom 20.04.2016. Posledný deň dvojročnej objektívnej lehote tak uplynul dňa 20.04.2018. Právne je potom bezvýznamné (vzhľadom na deň podania žaloby) kedy sa žalobcovia 2/ až 7/ dozvedeli o tom, že k zásahu došlo. Pretože dvojmesačná subjektívna lehota na podanie žaloby plynie v rámci objektívnej lehote a po jej uplynutí ju nie je možné podať včas, ani v prípade ak subjektívna lehota ešte neuplynula. Žalobcovia 1/ až 7/ však ani po uplynutí dvoch rokov od odo dňa vykonania iného zásahu orgánom verejnej správy nepodali žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy v zákonom stanovenej objektívnej a v prípade žalobcu 1/ ani v dvojmesačnej subjektívnej lehote (táto mu uplynula 20.06.2016). Žaloba bola podaná na súd až 26.07.2019.

26. Správny súd je teda názoru, že za iný (samostatný) zásah nemožno považovať účinky a následky vykonanej inšpekcie a nie je možné z toho vyvodzovať právo na podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy kedykoľvek počas trvania takýchto následkov. K podobnému záveru dospel i Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 4Sžnz/7/2015 zo dňa 03.05.2016. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky začatie správneho konania a jednotlivé úkony v ňom nemôžu predstavovať nezákonný zásah žalovaného. Pokiaľ by sa súd v rámci konania o ochrane pred iným zásahom vyjadroval k vedeniu správneho konania, zasahoval by do právomoci orgánov verejnej správy. V posudzovanej veci ide o jednorazový zásah v podobe inšpekcie s trvajúcimi následkami a plynutie lehote je preto potrebné počítat od vykonania inšpekcie samotnej.

27. S prihliadnutím na všetky uvedené okolnosti je zrejmé, že žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy bola podaná zjavne oneskorene, a to vo vzťahu ku všetkým žalobcom po uplynutí objektívnej lehote na jej podanie a vo vzťahu k žalobcovi 1/ aj po uplynutí subjektívnej lehote na jej podanie, preto ju súd podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietol.

28. O práve účastníkov konania na náhradu trov konania správny súd rozhodol podľa § 171 ods. 1 SSP. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel. Pri odmietnutí žaloby je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či niektorý z účastníkov (a pokiaľ áno, ktorý z nich) z procesného hľadiska zaviniel odmietnutie žaloby. Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú bola žaloba odmietnutá. To znamená, že použitý termín „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie strany a následkom je odmietnutie žaloby (m.m. nálež Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 454/2010 zo dňa 7.6.2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo 225/2010 zo dňa 25.10.2010, sp. zn. 2 Sžf 2/2011 zo dňa 16.3.2011).

29. Podľa názoru správneho súdu žalobcovia procesne zavinieli odmietnutie žaloby pre oneskorené podanie žaloby a boli by povinní nahradiť žalovanému trovy konania. Žalovanému však v konaní nevznikli trovy konania a správny súd navyše nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné od žalobcov spravodlivo požadovať, aby nahradili žalovanému – orgánu verejnej správy, ktorý zamestnáva zamestnancov s právnickým vzdelaním, ktorí ho na súde zastupujú – trovy konania, preto žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu voči jeho výroku I. nie je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 2 písm. a) SSP)
Proti tomuto uzneseniu voči jeho výrokom II. a III je možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jeden mesiac od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 493e SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).